

Podoba profilové maturitní zkoušky z výtvarné výchovy, 2020/2021

Maturitní zkouška z VV je složena ze **dvou** částí:

1) Praktická zkouška

se realizuje ve vhodném termínu v jednom z určených dnů (nejspíše první dny dubna 2021, v tomto školním roce je nejistoty víc než dost...), všichni studenti všech tříd vedoucích pracují současně (podle vyhlášky) **420 minut, tedy 7 hodin**. Po realizaci instalace (zpravidla na hládkovském schodišti) následuje přiměřená **autorská prezentace prací**.

Před vlastní realizací praktické zkoušky – instalace je žák povinen se **pravidelně dostavovat** ke svému vedoucímu a svoji práci s ním **ústně konzultovat**. Minimální počet konzultací v době před realizací instalace je **5, přibližně po 14 dnech**.

Stejný počet konzultací – tedy **5** – musí žák realizovat před zkouškou teoretickou.

2) Ústní zkouška

probíhá podle zadaných témat (otázek), která se u jednotlivých zkoušejících liší. Každé téma (otázka) **obsahuje dvě otázky**, které spolu těsně souvisí a věnují se spíše **architektuře a životnímu prostoru**, zatímco **otázka třetí** (psaná kurzívou) se věnuje tématice **čistě výtvarné**, byť její **přímý vztah k otázkám předchozím** by měl být respektován.

3) Pravidla klasifikace

je obtížné vymezit, zvláště u **praktické práce**, hodnotit můžeme hledání projektu, jeho definici a také náročnost materiální a instalační realizace.

U ústní zkoušky hodnotíme: kompoziční vymezení daného tématu (zpravidla dosti širokého a vyžadujícího tvořivé omezení), sílu hloubky interpretačního ponoru, vhodnost kontextových odboček k tématům menším a vedlejším a také kvalitu jazykového projevu

Klasifikační hodnota každé části zkoušky je 50%, žádná nesmí být klasifikována nedostatečnou známkou.

Maturitní zkouška z výtvarné výchovy se skládá z praktické části a z ústní zkoušky. V praktické části maturitní zkoušky žák **libovolnou výtvarnou technikou zpracuje téma**, které si vybírá.

Odevzdaná práce musí mít formu **uceleného souboru s jasnou a promyšlenou koncepcí**. Počet děl konkrétního cyklu závisí na zvoleném formátu jednotlivých prací. V případě trojrozměrné realizace (socha, plastika, objekt, reliéf, mozaika, architektonická studie či práce z oblasti produktového designu) nebo práce z oblasti textilního výtvarnictví (gobelín, batika, módní design atd.) může být tvořena pouze jedním artefaktem s přílohou dokumentace vzniku díla (skici, fotografie). Volbu výtvarné techniky, výrazových prostředků, ideu díla, zdroje inspirace a další důležité aspekty konkrétního díla objasní žák během **ústní prezentace při vernisáži**. Její délka je stanovena na 10 - 20 minut.

Kritéria pro hodnocení jsou:

Při praktické zkoušce:

- Splnění tématu

- Prokázaná míra kreativity
- Vhodnost zvolené výtvarné techniky pro dané téma
- Zvládnutí zvolené výtvarné techniky
- Adjustace díla

Při ústní zkoušce žák prokáže znalosti a schopnost orientace v oblasti dějin výtvarného umění a architektury v celé jeho historické šíři a i vybraných souvislostech. Prokáže také znalosti z oboru teorie umění, přehled o výtvarných technikách a výrazových prostředcích. Pro hodnocení zkoušky konané ústní formou platí tato kritéria:

Očekávané znalosti a dovednosti :

1 (**výborný**) Žák hovoří samostatně. Provede úplný a ucelený výklad zadaného tematického okruhu. Použije správné odborné termíny, logicky je uspořádá, uvede příklady z praxe. Správně odpoví na doplňující otázky členů zkušební komise. Vyjadřuje se přesně, plynule a s jistotou.

2 (**chvalitebný**) Žák hovoří převážně samostatně, s menší pomocí učitele provede úplný a ucelený výklad. Použije správné odborné termíny, aplikuje je do praxe, použije příklady. Na doplňující otázky členů zkušební komise odpovídá většinou správně.

3 (**dobrý**) Žák s pomocí učitele provede výklad, samostatný projev je s mezerami ve znalostech a s chybami v logické návaznosti. S menšími nepřesnostmi používá odborné termíny, uvede příklady z praxe. Na doplňující otázky členů zkušební komise odpovídá částečně.

4 (**dostatečný**) Žák neprovede úplný a ucelený výklad ani s pomocí učitele. Prokáže pouze dílčí znalosti, odborné termíny používá s velkými nepřesnostmi. Není schopen teoretické poznatky doplnit o příklady z praxe. Na doplňující otázky odpovídá většinou nesprávně.

5 (**nedostatečný**) Žák se v daném tématu sám neorientuje. Není schopen hovořit samostatně. Dopouští se závažných chyb, volí nesprávné odborné termíny, nedokáže uvádět příklady z praxe.